

ŻYCIE WANGELIA

UR. BOŻEGO CIAŁA, *A* J 6,51-58 * 14.06.2020

Jezus powiedział do Żydów: «Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli ktoś spożywa ten chleb, będzie żył na wieki. Chlebem, który Ja dam, jest moje Ciało wydane za życie świata». Sprzeciali się więc między sobą Żydzi, mówiąc: «Jak On może nam dać swoje ciało do jedzenia?» Rzekł do nich Jezus: «Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeżeli nie będziecie jedli Ciała Syna Człowieczego ani pili Krwi Jego, nie będziecie mieli życia w sobie. Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskreszę w dniu ostatecznym. Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a Krew moja jest prawdziwym napojem. Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim. Jak Mnie posłał żyjący Ojciec, a Ja żyję przez Ojca, tak i ten, kto Mnie spożywa, będzie żył przeze Mnie. To jest chleb, który z nieba zstąpił – nie jest on taki jak ten, który jedli wasi przodkowie, a poumierali. Kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki».

Swoim przyjęciem woli Boga i akceptacją Jego słów, nadajemy jednocześnie sens naszemu życiu. Odtąd bowiem nie tylko sami żyjemy, ale żyje w nas Chrystus, który przepelnia nasze życie źródłem wiary, nadziei i miłości. Nasza wędrówka nie jest już kroczeniem po omacku, ale przede wszystkim odważnym kroczeniem po "urwiskach codziennych dni", zwanych tak po prostu: życiem... Jezus jest dla nas pokarmem i wodą, które ożywiają nasze codzienne życie. Bez tego pokarmu nie potrafimy iść w otchłaniach naszej codzienności, gdzie jest często smutek, depresja i zagubienie. Każdy pokarm daje nam energii życiowej, która jeśli tylko zostanie dobrze spożytkowana, wtedy promieniuje wdzięcznością. Rośnie ona wtedy nie tylko w nas samych, ale przede wszystkim wśród tych, których postawił na naszej drodze Bóg...

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Jak nadać sens swojemu życiu? Dlaczego kroczenie "urwiskiem życia" nie jest przyjemne? Dlaczego Jezus jest dla nas pokarmem dającym życie?

Do wykonania: W tym tygodniu wykorzystam każdą okazję, by odwiedzić Chrystusa w Najświętszym Sakramencie.

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

17.06 (środa) Wspomnienie św. Brata Alberta Chmielowskiego, zakonnika

Adam Chmielowski urodził się w Igołomi pod Krakowem w roku 1845. Wziął udział w Powstaniu Styczniowym, w którym stracił nogę. Po ukończeniu studiów malarskich rozpoczął pracę artystyczną. W pełni sił twórczych porzucił malarstwo i oddał się służbie ubogim, a następnie założył Zgromadzenia Braci i Sióstr Posługujących

Ubogim. Zmarł w Krakowie w roku 1916. Dnia 22 czerwca 1983 w Krakowie papież Jan Paweł II zaliczył go w poczet błogosławionych, a w roku 1989 w poczet świętych.

19.06 (piątek) Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa

Uroczystość ta została ustanowiona po objawieniu się Chrystusa świętej Małgorzacie Marii Alacoque w latach 1673-1675. W objawieniach tych Chrystus polecił, by ustanowiono święto ku czci Jego Serca w pierwszy piątek po oktawie Bożego Ciała oraz odprawiania specjalnego nabożeństwa. Wiernym, którzy będą oddawać cześć Boskiemu Sercu, obiecał wiele łask (tzw. obietnice Serca Jezusowego). Formalnie święto, jako uroczystość liturgiczna, zostało ustanowione przez papieża Klemensa XIII w dniu 6 lutego 1765, wówczas tylko dla Królestwa Polskiego, w wyniku zgody papieża na skierowany do niego memorial biskupów polskich. Uroczystość tę rozszerzył na cały Kościół dopiero papież Pius IX w dniu 23 sierpnia 1856. Święto Najświętszego Serca Pana Jezusa obchodzą w Polsce również kościoły tradycji starokatolickiej: Kościół Polskokatolicki, Kościół Starokatolicki Mariawitów i Katolicki Mariawitów oraz Starokatolicki.

20.06 (sobota) Wspomnienie Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny

Sobota po uroczystości Najświętszego Serca Pana Jezusa przynosi nam wspomnienie Niepokalanego Serca Maryi. Dwa serca blisko siebie, od samego początku. To serce Matki i serce Syna. Ale tak naprawdę to coś więcej, niż tylko jakaś harmonia serc, uczuć, myśli... Te dwa serca, to dwie osoby, dwie można powiedzieć istoty, które dzielą ze sobą swoje życie. Poszukiwanie Jezusa to dla Matki, Maryi bolesne wydarzenie: z bólem serca szukaliśmy Ciebie. Ciekawe jednak, że to wydarzenie choć nieprzyjemne, było wiernie chowane w Jej sercu. Dlaczego? Może i w naszym sercu nieraz nosimy jakieś „bolesne” wspomnienia, „bolesne” tajemnice, które coś ważnego nam przypominają. Może podobnie, jak w opisanym dzisiaj wydarzeniu, również i my doświadczyliśmy naszego „zagubienia” Jezusa i ponownego odnalezienia Go? I może dopiero takie przeżycie pozwoliło nam na nowo zobaczyć wartość bliskości Jezusa.

WAŻNA SPRAWA:

W miesiącu czerwcu w kościołach w Polsce w czasie wieczornych nabożeństw śpiewana jest Litania do Najświętszego Serca Pana Jezusa, która składa się z 33 wezwań na cześć 33 lat ziemskiego życia Jezusa Chrystusa. Układ wezwań litanii do Bożego Serca jest logicznie zestawiony. Można w niej wyróżnić trzy grupy wezwań: pierwsza grupa dotyczy stosunku Jezusa do Ojca i Ducha Świętego, ukazane jest Serce Jezusa w relacji do całej Trójcy Przenajświętszej (1-7); druga dotyczy przymiotów Serca Jezusowego (8-16); trzecia grupa kładzie akcent na stosunek Bożego Serca do ludzi (17-33). **„Najświętsze Serce Jezusa, Tobie zawierzamy Kościół na polskiej ziemi, wszystkie jego stany i powołania: duchowieństwo, osoby życia konsekrowanego, wszystkich wiernych, którzy „Polskę stanowią” w kraju i poza jego granicami. Oddal od nas wszelką zarazę błędów i grzechów, pandemię koronawirusa, grożącą nam suszę, jak również kryzys ekonomiczny i związane z tym bezrobocie. Te nasze prośby ośmielamy się zanieść do Ciebie przez szczególne wstawiennictwo Najświętszej Maryi Panny, która jest naszą Przedziwną Pomocą i Obroną”** – mówił przewodniczący Episkopatu Polski [abp Stanisław Gądecki](#) w Akcie Zawierzenia Polski Najświętszemu Sercu Pana Jezusa i Matce Bożej Królowej Polski, którego dokonał na Jasnej Górze 3 maja 2020 r.